

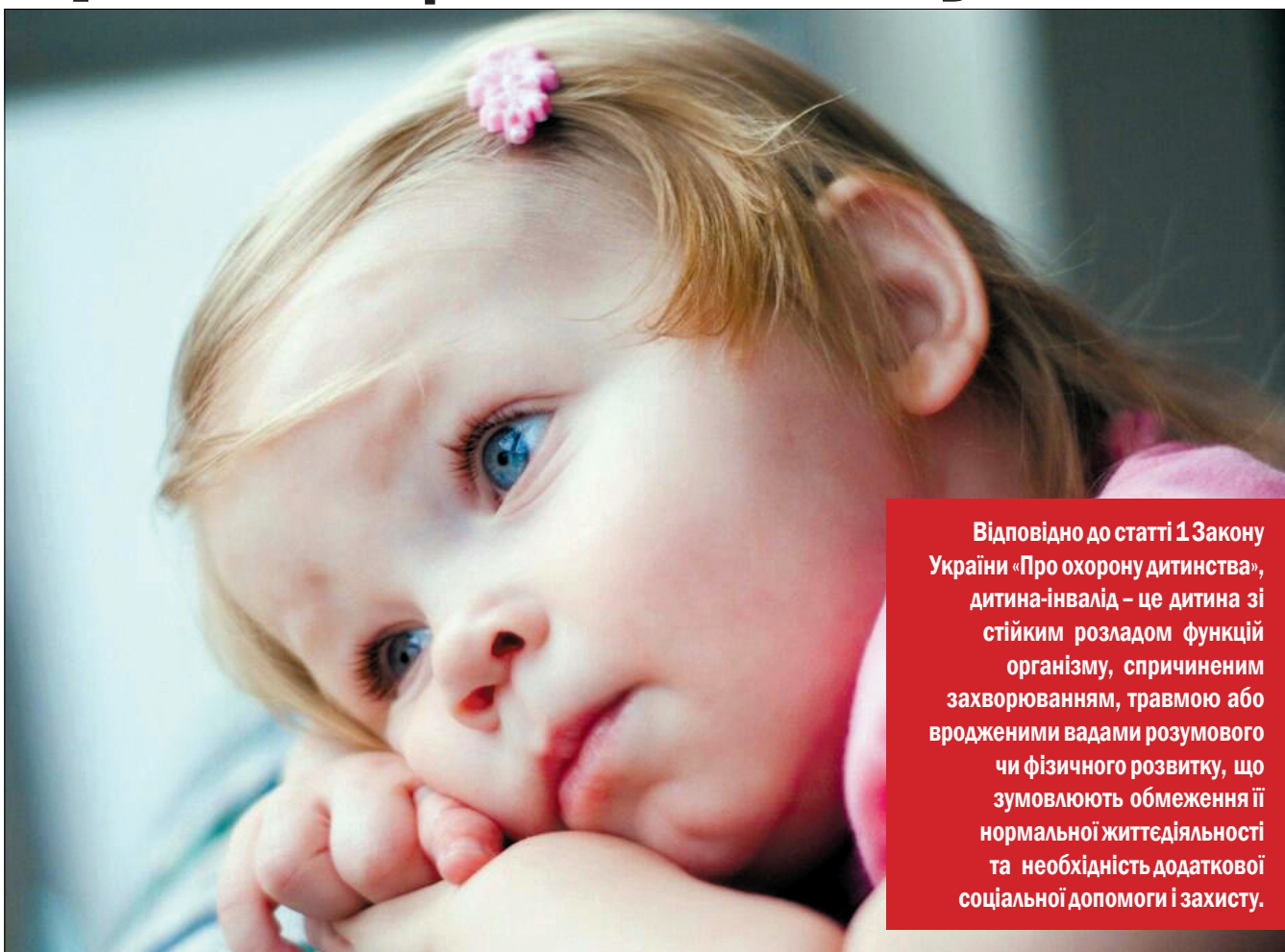
НОВИНИ ВІД ЮСТИЦІЇ

№22 (31)

Газета Головного управління юстиції у Чернівецькій області та Чернівецької обласної організації Союзу юристів України

28 листопада 2013 року

Правовий статус дитини-інваліда та гарантії її соціального захисту

Відповідно до статті 1 Закону України «Про охорону дитинства», дитина-інвалід – це дитина зі стійким розладом функцій організму, спричиненим захворюванням, травмою або вродженими вадами розумового чи фізичного розвитку, що зумовлюють обмеження її нормальної життєдіяльності та необхідність додаткової соціальної допомоги і захисту.

Усі діти на території України, незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного, етнічного або соціального походження, майнового стану, стану здоров'я та народження дітей та їхніх батьків (чи осіб, які їх замінюють) або будь-яких інших обставин, мають рівні права і свободи, визначені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами (Ст.3 Закону «Про охорону дитинства»).

Стаття 1 Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» передбачає, що право на державну соціальну допомогу мають інваліди з дитинства і діти-інваліди віком до 18 років.

Причина, група інвалідності, строк, на який встановлюється інвалідність, визначаються органом медико-соціальної експертизи згідно із законодавством України з одночасним роз'ясненням інвалідам з дитинства їх права на державну соціальну допомогу. Розмір такої допомоги встановлюється щорік у залежності від законодавчо встановленого прожиткового мінімуму.

Державним бюджетом України на 2013 рік прожитковий мінімум на одну особу встановлений в розрахунку на місяць у розмірі від 1 січня 1108 гривень, від 1 грудня - 1176 гривень та для тих, хто належить до основних соціальних і демографічних груп населення:
дітей віком до 6 років: від 1 січня - 972 гривні, від 1 грудня - 1032 гривні;
дітей віком від 6 до 18 років: від 1

січня - 1210 гривень, від 1 грудня - 1286 гривень.

Згідно зі ст.2 України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», державна соціальна допомога призначається у таких розмірах:

- інвалідам з дитинства I групи – 100% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, тобто, для дітей віком до 6 років від січня 2013 р. – 972 гривні, а від грудня 2103 р. – 1032 гривні/дітей віком від 6 до 18 років з січня 2013 р. – 1210 гривень, а з грудня 2103 р. – 1286 гривень;

- інвалідам з дитинства II групи – 80% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (тобто для дітей віком до 6 років від січня 2013р. – 777 гривень 60 копійок, а від грудня 2103 р. – 825 гривень 60 копійок, тобто для дітей віком від 6 до 18 років від січня 2013 р. – 968 гривень, а від грудня 2103 р. – 1028 гривень 80 копійок;

- інвалідам з дитинства III групи – 60% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, тобто, для дітей віком до 6 років від січня 2013 р. 583 гривні 20 копійок, а з грудня 2103 р. – 619 гривень 20 копійок, тобто для дітей віком від 6 до 18 років з січня 2013 р. - 726 гривень, а від грудня 2103 р. – 771 гривню 60 копійок;

- на дітей-інвалідів віком до 18 років – 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, тобто, для дітей віком до 6 років від січня 2013 р. – 680 гривень 40 копійок, а від грудня 2103 р. – 722 гривні 40 копійок, тобто для дітей віком від 6 до 18 років від січня 2013 р. - 847 гривень, а з грудня 2103 р. – 900 гривень 20 копійок.

У разі зміни групи інвалідності державна соціальна допомога в новому роз-

мірі виплачується інваліду з дитинства з дня зміни групи інвалідності, якщо така зміна приводить до збільшення розміру, але з місяця, наступного за тим, в якому встановлена нова група інвалідності, при зменшенні розміру допомоги.

Якщо дитина-інвалід, на яку виплачувалася державна соціальна допомога, по досягненні 18-річного віку визнана інвалідом з дитинства, виплата допомоги продовжується у новому розмірі за її заявою (недієздатним – за заявою опікуна) від дня встановлення групи інвалідності в разі збільшення розміру допомоги, але з місяця, наступного за тим, в якому дитині-інваліду встановлена група інвалідності, при зменшенні розміру допомоги.

Державна соціальна допомога виплачується державними підприємствами і об'єднаннями зв'язку за місцем проживання інваліда з дитинства або батьків, усиновителів, яким призначена допомога на дітей-інвалідів. Опікуну або піклувальнику державна соціальна допомога виплачується за місцем їхнього проживання.

Виплата державної соціальної допомоги здійснюється щомісячно за поточний місяць у встановлені місцевою державною адміністрацією строки.

Призначена державна соціальна допомога виплачується інваліду з дитинства незалежно від одержуваного ним заробітку, стипендії, аліментів або інших доходів.

Костянтин КОНДРЮК, начальник
Головного управління юстиції
у Чернівецькій області

НОВИНИ

Для осіб, які втратили працездатність, змінять розмір пенсії. Законопроект пропонує змінити порядок розрахунку максимального розміру пенсії, застосовуючи показник мінімальної пенсії за віком замість прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність. Комітет з питань науки і освіти підтримує проект закону № 3223 про внесення змін до деяких законодавчих актів України про усунення дискримінації в пенсійному забезпеченні громадян України. Документ пропонує максимальний розмір пенсії обмежити розміром, що складає п'ять мінімальних пенсій за віком. Мінімальну пенсію пропонується збільшити до двох з половиною прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.

Для отримання допомоги при народженні прописувати дитину не треба. Реєстрація місця проживання новонародженої дитини тепер має здійснюватися на підставі даних, що направляють органи соціального захисту населення, куди звернулися батьки за отриманням матеріальної допомоги. Президент Віктор Федорович Янукович підписав закон про зменшення кількості документів, потрібних для отримання допомоги при народженні дитини. Нова процедура отримання держдопомоги передбачена законом №644-VII «Про внесення змін до деяких законів України щодо скорочення кількості документів для отримання державної допомоги при народженні дитини». Законом передбачається, що орган праці та соціального захисту населення за місцем проживання одного з батьків (опікуна), з яким проживає дитина, або за місцем народження дитини після звернення одного з батьків (опікуна) за призначенням допомоги при народженні дитини направляє центральному органу виконавчої влади, який реалізовує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, дані для реєстрації місця проживання дитини, які надала особа, яка звертається за допомогою. Законом також встановлюється, що реєстрація місця проживання новонародженої дитини здійснюється на підставі даних, що направляють органи соціального захисту населення, які зазначив законний представник, з яким проживає дитина, у заяві про призначення допомоги при народженні дитини.

За водіння в нетверезому вигляді будуть саджати за ґрати. Верховна Рада прийняла закон, що посилює відповідальність за керування транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння. Керування в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння тепер обійдеться водієві штрафом у розмірі від 3400 грн до 5950 грн, або позбавленням права керування транспортним засобом на строк від одного до двох років, або адміністративним арештом на строк від 7 до 10 діб. Попереднє покарання передбачало штраф у розмірі від 2550 до 3400 грн. або позбавлення прав на керування транспортним засобом від одного до двох років. Також раніше п'яних водіїв могли позбавити прав на термін від двох до трьох років, як з платним вилученням транспортного засобу, так і без нього.

Гарантії держави щодо виконання судових рішень

1 січня 2013 року набрав чинності Закон України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» від 5 червня 2012 року.

Згідно з цим Законом, держава гарантує виконання рішення суду про стягнення коштів і зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за яким є: державний орган, державні підприємство, установа, організація, юридична особа, примусова реалізація майна якої забороняється відповідно до законодавства.

Таким чином, відповідний Закон покликаний забезпечити гарантії кредиторів щодо виконання судових рішень у справах, відповідачами в яких є суб'єкти публічного права.

Варто зазначити наступні особливості Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» від 5 червня 2012 року:

- виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган, здійснюється центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику в сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів;
- можливість грошового відшко-

дування за спеціальною бюджетною програмою;

- введення процедури регресного відшкодування сум, які були виплачені за рахунок бюджетної програми (відповідно до ч. 1 ст. 6 Закону, кошти, виплачені за рішенням суду про стягнення коштів згідно з цим Законом, вважаються збитками державного бюджету).

Необхідно зазначити, що за рішеннями судів відносно державних органів, які набрали законної сили у 2012 році та перебувають на виконанні в органах державної виконавчої служби, державними виконавцями будуть і в подальшому вживатися відповідні заходи для забезпечення їхнього

фактичного виконання в порядку, визначеному Законом України «Про виконавче провадження».

У разі неможливості для органів Державної виконавчої служби забез-

печити виконання рішення суду, де боржником є державне підприємство, користуючись повноваженнями, наданими Законом України «Про виконавче провадження», таке рішення суду ви-

конує Державна казначейська служба України за рахунок бюджетних коштів.

Віктор БАТАМАНЮК, начальник Шевченківського відділу Державної виконавчої служби

Зміни у Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» стосовно фінансового контролю

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації державної антикорупційної політики», який набрав чинності 9 червня 2013 року, внесено зміни до ст. 12 (фінансовий контроль) Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Зокрема, абзац 2 частини 1 доповнений реченнями такого змісту:

«Суб'єкти декларування, які звільняються або іншим чином припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, подають декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання

фінансового характеру за період, не охоплений раніше поданими деклараціями. Суб'єкти декларування, які звільнилися або іншим чином припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, зобов'язані протягом одного року подавати за своїм останнім місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою і в порядку, визначеними цим Законом».

Таким чином, особа, яка звільнилася з роботи, зобов'язана подати

декларацію за відпрацьований час у році звільнення, а декларацію за рік за місцем попередньої роботи (служби) – до 1 квітня наступного за роком звільнення.

Внесені зміни до ч. 2 цієї статті, що стосуються оприлюднення відомостей декларації.

Зокрема, слова «...керівників інших органів державної влади та їх заступників, членів колегіальних органів державної влади (комісій, рад), керівників органів місцевого самоврядування та їх заступників, підлягають оприлюдненню протягом 30 днів з дня їх подання шляхом опублікування в офіційних друкованих виданнях від-

повідних органів державної влади та органів місцевого самоврядування...» замінені словами

«...перших заступників та заступників міністрів, заступників міністрів – керівників апаратів, керівників інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим та їх заступників, членів колегіальних державних органів (комісій, рад), сільсько-го, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її утворення), районної, обласної ради та їх заступників, керівників виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у

містах (у разі їх утворення) рад та їх заступників, секретаря сільської, селищної, міської ради підлягають оприлюдненню протягом 30 днів з дня їх подання шляхом розміщення на офіційних вебсайтах або опублікування в офіційних друкованих виданнях відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування. Відповідні відомості, розміщені на офіційних веб-сайтах державних органів та органів місцевого самоврядування, оприлюднюються на термін не менше одного року».

Ч. 2 цієї статті доповнена абзацом другим такого змісту:

«Відомості щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта громадянина України, а також реєстрації місця проживання, дати народження декларанта, місцезнаходження об'єктів, які наводяться в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, є інформацією з обмеженим доступом та оприлюдненню не підлягають».

Інші відомості декларації, відповідно до ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації», не належать до інформації з обмеженим доступом. Такі відомості повинні надаватися за запитами на інформацію.

Змінами до Закону зобов'язано повідомляти про відкриття валютного рахунку у банку податкову службу не тільки декларанта, але і членів його сім'ї.

Слід також мати на увазі, що від 1 січня 2014 року сума разової витрати, що підлягає декларуванню, становитиме не 150 000 грн., а 80 000 грн.

Іван БОЙЧУК, головний спеціаліст відділу кадрової роботи та державної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Допомога особам, звільненим від відбування покарання

Відповідно до Кримінально-виконавчого Кодексу України, з метою надання допомоги особам, які звільнені від відбування покарання, в установах виконання покарань організовуються курси підготовки засуджених до звільнення.

ПІДГОТОВКА ДО ЗВІЛЬНЕННЯ

Зокрема, не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку покарання адміністрація установи виконання покарань через територіальні органи внутрішніх справ і центри зайнятості населення вживає заходів до трудового та побутового влаштування засудженого за обраним ним місцем проживання.

Паспорт особі, яка звільняється від відбування покарання у виді арешту, обмеження або позбавлення волі, видається при звільненні. За відсутності паспорта в особовій справі засудженого, адміністрація установи виконання покарань завчасно вживає заходів щодо його отримання.

В установі виконання покарань засуджена особа має право на отримання інформації про свої права та обов'язки.

Загальні засади соціальної адаптації осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, забезпечує правове регулювання відносин, спрямованих на реалізацію такими особами прав і свобод, передбачених Конституцією та законами України, визначає Закон України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк».

АДАПТАЦІЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОСІБ

На виконання положень даного Закону України та з метою надання особам, які можуть бути звільнені від відбування покарання та відбули покарання, сприяння у відновленні в соціальному статусі повноправного члена суспільства, поверненні їх до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві спільним наказом Міністерства юстиції України, Міністерства соціальної політи-

ки України, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України від 28 березня 2012 року затверджено Порядок взаємодії установ виконання покарань і суб'єктів соціального патронажу під час підготовки до звільнення осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк.

Відповідно до вищезазначеного Закону, одним із суб'єктів соціального патронажу, що утворюються місцевим органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, є спостережні комісії. Діяльність спостережних комісій регулюється Положенням, затвердженим Постановою Кабінету від 1 квітня 2004 року.

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ УСТАНОВИ ДЛЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОСІБ

Крім того, утворюються спеціалізовані установи для звільнених осіб: центри соціальної адаптації та спеціальні будинки-інтернати.

Діяльність центрів соціальної адаптації спрямована на поступове повернення звільнених осіб до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві шляхом надання їм соціальних послуг і сприяння в отриманні іншої допомоги з урахуванням індивідуальних потреб.

Наталія КАЗИМИР, начальник відділу Чернівецького міського управління юстиції

Правила внесення змін до актових записів цивільного стану

Одним із завдань, покладених Законом України "Про державну реєстрацію актів цивільного стану" на відділі державної реєстрації актів цивільного стану, є внесення змін до актових записів цивільного стану.

Зміни до актових записів цивільного стану можуть бути внесені у випадку:

- усиновлення,
- скасування усиновлення,
- визнання усиновлення недійсним,
- визнання та встановлення факту батьківства (материнства),
- коли при реєстрації шлюбу дружина або чоловік зберегли дошлюбні прізвища, а в подальшому вирішили обрати прізвище одного з них як спільне або приєднати до свого прізвища,
- а також у разі необхідності доповнення або виправлення відомостей, що містяться в актових записах цивільного стану.

Внесення змін до актових записів цивільного стану проводиться відповідним відділом державної реєстрації актів цивільного стану лише за наявності достатніх підстав, які підтверджуються документально. В інших випадках питання внесення змін є предметом розгляду у суді.

Порядок внесення змін до актових записів цивільного стану врегульовано згаданим Законом та Правилами внесення змін до актових записів цивільного стану, їх поновлення та анулювання, затверджені

ними наказом Міністерства юстиції України від 12 січня 2011 року.

- Заява про внесення змін до актового запису цивільного стану подається до відділу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем проживання заявника.
- Заява про визнання батьківства може бути подана до відділу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем зберігання першого примірника актового запису про народження або за місцем постановлення рішення суду про визнання батьківства.
- У випадках, передбачених ст.53 Сімейного кодексу України, коли при реєстрації шлюбу дружина, чоловік зберегли дошлюбні прізвища та в подальшому вирішили обрати прізвища одного з них як спільне або приєднати до свого прізвища прізвище другого з подружжя, така заява може бути подана також до відділу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем зберігання першого примірника актового запису про шлюб.
- Громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства, які проживають за кордоном, подають аналогічну заяву про внесення змін до актового запису цивільного стану, складеного органом державної реєстрації актів цивільного стану України, до дипломатичного представництва або консульської установи України.

Відділ державної реєстрації актів цивільного стану не вправі відмовити громадянину в прийнятті та розгляді заяви про внесення змін.

Разом із заявою про внесення змін до ак-

тового запису цивільного стану заявником подаються документи, необхідні для її розгляду та вирішення питання по суті, зокрема, паспорт, свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану, у яких зазначені не-правильні, неповні відомості або відомості, які підлягають зміні, та інші документи.

Із заявою про внесення змін до актових записів цивільного стану можуть звертатися:

- особи, щодо яких складено актовий запис;
- один з батьків, опікун, піклувальник дитини;
- опікун недієз-

заявником документів про державну реєстрацію актів цивільного стану відділом державної реєстрації актів цивільного стану додаються до матеріалів справи повні витяги з Державного реєстру актів цивільного стану громадян, копії відповідних актових записів цивільного стану, на підставі яких вирішується питання щодо необхідності внесення змін або відмови в цьому. За наслідками перевірки зібраних документів відділ державної реєстрації актів цивільного стану складає обґрунтований висновок про внесення змін або про відмову у цьому, у якому чітко вказуються причини відмови та зазначається про можливість її оскарження в судовому порядку. **Підставою для внесення змін до актових записів цивільного стану є також відповідне рішення суду,** постановою адміністративного суду, в яких зазначено, які саме зміни необхідно внести до того чи іншого актового запису цивільного стану. Питання виконання рішення іноземного суду про внесення змін вирішується згідно з чинним законодавством України та з урахуванням вимог міжнародних договорів про надання правової допомоги.

Зміни до актового запису цивільного стану вносяться відділом державної реєстрації актів цивільного стану за місцем зберігання відповідного актового запису цивільного стану, після чого заявнику повторно видається або надсилається для вручення до відділу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем його проживання свідоцтво про державну реєстрацію акту цивільного стану.

Людмила ЄВАСЬ, в.о. начальника відділу ДРАЦС реєстраційної служби Чернівецького міського управління юстиції

- датної особи;
- спадкоємці померлого;
- представники органу опіки та піклування під час здійснення повноважень з опіки та піклування стосовно особи, яка має право на подання такої заяви. На підтвердження достовірності представлених

МИРОВА УГОДА – МОЖЛИВІСТЬ ВРЕГУЛЮВАННЯ РОЗБІЖНОСТЕЙ МІЖ БОРЖНИКОМ ТА КРЕДИТОРОМ

Актуальним на сьогодні залишається питання запобігання банкрутству та зменшення його проявів. Відтак головним завданням є пошук нових і застосування наявних засобів фінансового оздоровлення підприємств з метою виходу їх з кризового стану.

Нова редакція Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 22 грудня 2011 року визначає, що у процесі провадження у справі про банкрутство до боржника можуть застосовуватися такі судові процедури:

- розпорядження майном боржника; санація;
- мирова угода;
- ліквідація.

Дієвим механізмом для досягнення компромісу між боржником і кредиторами та запобігання ліквідації підприємства є укладення мирової угоди.

МИРОВА УГОДА – це домовленість між боржником і кредиторами про відстрочку та/або розстрочку, а також прощення (списання) кредиторами боргів боржника, яка оформляється шляхом укладення угоди між сторонами (ч. 1 ст. 71 Закону «Про відновлення платоспроможності...»).

Вона може бути укладена на будь-якій стадії провадження у справі про банкрутство. Втім, слід пам'ятати, що, за процедурою розпорядження майном боржника, мирову угоду можна укласти лише після виявлення всіх кредиторів і затвердження господарським судом реєстру вимог кредиторів.

Процес застосування мирової угоди в якості судової процедури банкрутства можна умовно поділити на кілька етапів.

1. ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО УКЛАДЕННЯ МИРОВОЇ УГОДИ

Таке рішення від імені кредиторів приймається комітетом кредиторів більшістю голосів і вважається прийнятим за умови, що всі кредитори, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, висловили письмову згоду на укладення мирової угоди.

Від імені боржника таке рішення приймає його керівником чи арбітражним керуючим (керуючим санацією, ліквідатором), який виконує повноваження органів управління та керівника боржником.

У випадку прийняття рішення про укладення мирової угоди у справах про банкрутство державних підприємств чи підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50%, арбітражний керуючий зобов'язується погодити проект такої угоди з органом, уповноваженим управляти державним майном. Відтак орган, уповноважений управляти майном боржника, надає висновок про погодження або відмову у погодженні мирової угоди.

Згідно з вимогами Закону, рішення про укладення мирової угоди, прийняте сторонами справи, припиняє дію раніше введеної процедури банкрутства (розпорядження майном боржника, санації та ліквідації).

2. УКЛАДЕННЯ МИРОВОЇ УГОДИ

Мирова угода укладається у письмовій формі та підлягає затвердженню господарським судом, що зазначається в ухвалі господарського суду про припинення провадження у справі про банкрутство.

У мировій угоді обов'язково зазначаються:

- розміри, порядок і строки виконання зобов'язань боржника;
 - відстрочки чи розстрочки або прощення (списання) боргів чи їхньої частини.
- Крім обов'язкових вимог, мирова угода може містити умови щодо:
- виконання зобов'язань боржника третіми особами;
 - задоволення вимог кредиторів іншими способами, які не суперечать закону.

Мирова угода може бути укладена тільки стосовно вимог, забезпечених заставою, вимог другої та наступних черг, визначених Законом.

Якщо умови мирової угоди передбачають розстрочку чи відстрочку або прощення (списання) боргів чи їхньої частин, орган стягнення зобов'язаний погодитися із задоволенням частини вимог з податків, зборів (обов'язкових платежів) на умовах такої мирової угоди з метою забезпечення відновлення платоспроможності підприємства.

Податковий борг, який виник у строк, що передував трьом повним календарним рокам до дня подання заяви про порушення справи про банкрутство до господарського суду, визнається безнадійним і списується, а податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли у строк протягом трьох календарних років, останніх перед днем подання заяви про порушення справи про банкрутство до господарського суду, розстрочується (відстрочується) або списується на умовах мирової угоди. В такому разі мирова угода повинна підписуватись керівником відповідного органу доходів і зборів за місцезнаходженням боржника.

Не підлягає прощенню (списанню), відстрочці та/або розстрочці заборгованість із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки

працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин.

Окрім цього, прощенню (списанню) не підлягає заборгованість зі сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, невикористаних та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

За умовами мирової угоди погашення вимог кредиторів здійснюється з дотриманням черговості, встановленої Законом. Для кредиторів, які не брали участі в голосуванні або проголосували проти укладення мирової угоди, не можуть бути встановлені гірші умови, ніж для кредиторів, які висловили згоду на укладення мирової угоди, якщо їхні вимоги віднесені до однієї черги.

3. СХВАЛЕННЯ МИРОВОЇ УГОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНИМИ КРЕДИТОРАМИ

Прийняте комітетом кредиторів рішення про укладення мирової угоди підлягає схваленню забезпеченими кредиторами. Для цього обов'язково потрібна згода всіх забезпечених кредиторів. У випадку, якщо хтось із забезпечених кредиторів заперечує проти схвалення мирової угоди, інші забезпечені кредитори можуть прийняти рішення:

- про виділ забезпечених речей із майна боржника, їхній продаж на аукціоні в порядку, встановленому Законом, та задоволення вимог такого кредитора за рахунок отриманих від продажу коштів;
- про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

Якщо ж усі забезпечені кредитори

заперечують проти схвалення мирової угоди, інші кредитори вправі прийняти рішення про виділ забезпечених речей з майна боржника, їхній продаж на аукціоні в порядку, встановленому Законом і задоволення вимог забезпечених кредиторів за рахунок отриманих від продажу коштів або про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

Після схвалення комітетом кредиторів угода направляється до суду для затвердження.

4. РОЗГЛЯД МИРОВОЇ УГОДИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ СУДІ

Для розгляду та затвердження мирової угоди одна зі сторін протягом п'яти днів від дня її укладення повинна подати до господарського суду відповідну заяву.

До заяви про затвердження мирової угоди додаються:

- текст мирової угоди;
- протокол засідання комітету кредиторів, на якому було прийняте рішення про укладення мирової угоди;
- список кредиторів із зазначенням поштової адреси, номера (коду), що ідентифікує платника податків, суми заборгованості;
- зобов'язання боржника щодо погашення заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі, а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин;
- зобов'язання боржника щодо відшкодування всіх витрат, відшкодування яких передбачено у першу чергу, крім вимог кредиторів, забезпечених заставою;
- письмові заперечення кредиторів, які не брали участі в голосуванні про укладення мирової угоди чи проголосували проти її укладення, якщо такі є;
- попереднє погодження мирової угоди органом, уповноваженим управляти державним майном, стосовно державних підприємств чи підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50%.

Господарський суд приймає рішення про затвердження чи відмову в затвердженні мирової угоди.

В свою чергу Закон визначає умови угоди (підстави), за наявності яких господарський суд відмовляє у затвердженні мирової угоди. До них належать:

- порушення порядку укладення мирової угоди, встановленого Законом;
- невідповідність умов мирової угоди вимогам чинного законодавства.

Відмова в затвердженні мирової угоди оформляється ухвалою господарського суду. В такому випадку мирова угода вважається неукладеною.

Винесення господарським судом ухвали про відмову в затвердженні мирової угоди не перешкоджає укладенню нової угоди з іншими умовами.

ПРОЦЕДУРА ВИКОНАННЯ МИРОВОЇ УГОДИ

Від дня затвердження мирової угоди боржник приступає до погашення вимог кредиторів згідно з умовами цієї угоди. Поряд з цим, керуючий санацією або ліквідатор протягом п'яти днів повідомляє орган або посадову особу органу, до компетенції якого належить призначення керівника (органів управління) боржника про затвердження мирової угоди, а у разі потреби забезпечує проведення зборів чи засідання відповідного органу та продовжує виконувати повноваження керівника (органів управління) до призначення в установленому порядку керівника (органів управління) боржника.

Відповідно до вимог чинного законодавства, затвердження мирової угоди господарським судом є однією із підстав, що припиняють провадження у справі про банкрутство суб'єкта господарської діяльності.

Підсумовуючи, зауважимо, що мирова угода справді є потужним засобом фінансового оздоровлення неплатоспроможних господарських суб'єктів. Саме завдяки введенню цієї судової процедури можна досягнути узгодженості між боржником та кредитором (кредиторами), а також вирішити головне завдання – відновлення платоспроможності фінансово неспроможного суб'єкта господарювання.

Жанна ПАТЄХІНА, провідний спеціаліст сектору з питань банкрутства Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Автори публікацій несуть відповідальність за точність наведених фактів, цитат, цифрових даних. Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи думки автора. Рукописи не рецензуються. Посилання на газету «Новини від юстиції» обов'язкове.

«Новини від юстиції» свідцтво про реєстрацію ЧЦ №466-146пр від 27.08.2012р	Адреса редакції: м. Чернівці, вул.Грушевського, 1, каб.411.	Редакційна колегія: М.Д. Беженар, В.В.Рендюк, Ю.Т. Мінтенко	Редактор – Лариса Хомич. Комп'ютерна верстка – Юрій Бучко.	Надруковано в типографії ПП Мартиненко В.П. м.Чернівці, вул. Радіщева, 10.	Засновник - Головне управління юстиції в Чернівецькій області та ЧОО Союзу юристів України	Тираж 400 замовлення № №22 28 листопада 2013 року Передплатний індекс: 68332
--	---	---	---	--	--	---